

Arrestnummer C 1958 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 2286
Datum van uitspraak 25 juni 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/189
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002210041-0001-0016-01-01-1

Not.nr. OU.66.RZ.200003/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1185 (RRN
geboren te 3F
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, bepaalde handelingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op
en van geboren te op zeiden
wonende te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)

- a): het optrekken of plaatsen van een constructie
- b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
- c): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,

meer bepaald: door paardenstallen, bestaande uit 2 rijen stallen, overkoepeld door een afdak en met een oppervlakte van ongeveer 120m², te hebben opgericht

te op niet nader te bepalen data in de periode van 11 september 2017 (datum aankoop - stuk 75) tot 1 december 2017

PAGE 01-00002210041-0002-0016-01-01-4

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd,

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ geboren te _____ op _____
en van _____ geboren te _____ op _____
wonende te _____

meer bepaald het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van allerhande materialen, met onder meer een paardentrailer, een aanhangwagen, diverse werktuigen en waterbassins

te _____ in de periode van 22 februari 2018 (datum eerste controle - stuk 2 verso) tot en met 28 maart 2018 (datum 2^e controle - stuk 44 verso)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot en met 28 februari 2018 en vanaf 1 maart 2018 door artikel 6.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

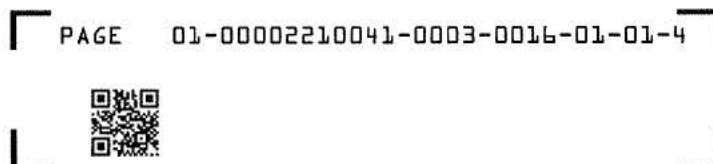
* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, O 12^e kamer, besliste bij vonnis van 17 december 2019 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A en B samen tot een **geldboete van 800 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 6.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als
door, de afbraak van de paardenstallen (inclusief
eventuele vloerplaat en fundamente(n)), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde, het verwijderen van het betonplateau en de opgeslagen materialen en materieel, en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,
en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **250 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelde ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **4 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

BIJDRAGEN EN KOSTEN

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van
25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 54,76 euro.

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 282,60 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 januari 2020 door de beklaagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis, conform het grievenformulier”;
- 14 januari 2020 door het openbaar ministerie tegen “alle beschikkingen op strafgebied”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 14 januari 2020 door de raadsman van de beklaagde _____ ;
- 14 januari 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 11 februari 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagde en het openbaar ministerie te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 29 april 2021.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

De beklaagde legde op de terechtzitting van 29 april 2021 nogmaals de reeds op 23 april 2021 digitaal neergelegde conclusies neer teneinde de in die conclusie opgenomen foto's in kleur aan het dossier te kunnen voegen. Hiertegen werd geen bezwaar geuit.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 april 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 17 december 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. Tevens vermeldt de beklaagde onder de grief 'andere' dat hij het niet eens is met de herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende "*grievensformulier hoger beroep*" wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking op grond van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven heeft tot gevolg dat de beslissing over de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A en B en de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen definitief zijn en het hof aldus enkel nog te oordelen heeft over de straf en de herstellvordering.

2.4 De dagvaarding werd, overeenkomstig artikel 6.3.1.§6 VCRO, overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

“Feiten

4. De beklaagde is eigenaar van een woning en grond te _____ van de _____

Volgens het gewestplan _____ (Koninklijk Besluit van 24 februari 1977) ligt het perceel in natuurgebied.

Op de biologische waarderingskaart was het bos aangeduid als biologisch zeer waardevol (stuk 39).

5. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 22 februari 2018 vast dat er 2 rijen paardenstallen waren opgericht in het natuurgebied en dat op het perceel ook een betonplaat was aangebracht waarop een paardentrailer, aanhangwagen, waterreservoirs, kleine tractor en hakselaar stonden.

De verbalisant nam ook foto's.

De beklaagde werd aangemaand tot vrijwillig herstel maar op 28 maart 2018 werd vastgesteld dat de toestand ongewijzigd was gebleven.

*De beklaagde nam wel contact op met de schepen van ruimtelijke ordening van _____
Die schreef op 11 april 2018 aan de beklaagde:*

“Naar aanleiding van ons aangenaam gesprek bij u ten huize betreffende de oprichten van stallen voor paarden in natuurgebied, heb ik de nodige inlichtingen opgezocht. Bij consultatie van het gewestplan _____, vastgesteld bij het Koninklijk Besluit (KB) van 24 januari 1977 en later

aangepast bij het KB van 29 oktober 1999, blijkt uw perceel inderdaad in het natuurgebied te zijn gelegen.

Conform artikel 13, 4.3.1 en 4.3.2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, "omvatten de natuurgebieden de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden. In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk. De natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten zijn de gebieden die in hun staat bewaard moeten worden wegens hun wetenschappelijke of pedagogische waarde. In deze gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied."

Aangezien jullie in natuurgebied zijn gelegen mogen aan jullie woning alleen onderhouds- en instandhoudingswerken uitvoeren die geen betrekking hebben op de stabiliteit van het gebouw. Daarbij komt nog dat er geen enkele constructie mag worden bijgebouwd.

Als schepen van Ruimtelijke Ordening en Landbouw ben ik wel gestart met de opmaak van een Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) zonevremde woningen in kwetsbaar gebied (d.i. natuurgebied, VEN, valleigebied,...). Via dit RUP zullen we trachten om de zonevremde woningen gelegen in kwetsbaar gebied meer rechten te geven (voor gaat het concreet over zo'n 155 woningen!!). Zo zouden deze woningen in de toekomst kunnen uitbreiden en zelfs een constructie kunnen laten bijbouwen (stal, carport,...). Dit is echter een tijdrovend proces, maar ik zou toch tegen november/december 2018 de eerste draft klaar willen hebben. U zal dan ook binnenkort worden uitgenodigd op het gemeentehuis om de mogelijkheden met ons te kunnen bespreken.

Gezien het feit dat wij vanuit de gemeente het initiatief hebben genomen om een RUP zonevremde woningen in kwetsbaar gebied op te stellen, zou dit ten aanzien van de stedenbouwkundige inspectie misschien kunnen aanleiding geven tot het nodige uitstel alvorens herstelmaatregelen zouden kunnen worden geëist. Ik denk dat u inmiddels wel misschien zou kunnen proberen om een akkoord te sluiten om alzo uw stallen te kunnen vrijwaren in ruil voor het in standhouden van de bossen. Zoals ik u al vertelde is mijn neef daar ook in geslaagd. Indien u wenst wil ik u, en uiteraard met de steun van de gemeentelijke stedenbouwkundige dienst, altijd bijstaan bij de onderhandelingen.

Mocht u nog vragen en/of opmerkingen hebben, aarzel dan niet om mij terug te willen contacteren.

In de hoop u hiermee van dienst geweest te zijn."

6. Op 28 maart 2018 stelden de natuurinspecteurs van het Agentschap Natuur en Bos vast dat in het bos van de beklagde paarden graasden en dat de bosbodem vertrappeld en de ondergroei helemaal verdwenen was.

De beklagde werd aangemaand daar een einde aan te stellen.

7. De beklagde werd op 8 juni 2018 verhoord en verklaarde:

*"Ik kan de situatie als volgt omschrijven: Wij kochten midden 2017 de eigendom te
Wij kochten deze eigendom van de Het betreft een open bebouwing met
daaraan verbonden 2ha weiland. Wij trokken in de woning in september 2017.
In de akte stond vermeld dat er geen stedenbouwkundige inbreuken aanwezig waren, dus ging ik
daar dan ook vanuit.*

Ik ben actief in de paardenwereld, dus de aanwezigheid van de weides waren onontbeerlijk voor mij.

Eind februari kreeg ik blijkbaar het bezoek van het departement Omgeving van de Vlaamse overheid. Zij geven de volgende inbreuken weer:

- *de oprichting van 2 rijen paardenstallen op het perceel* *Zij geven een lengte van 15m op een breedte van 8m.*
- *het plaatsen van een paardentrailer en een aanhangwagen waterreservoirs, een kleine tractoren een hakselaar.*

Dit op een zagezegde verharding (betonplaat).

Omtrent de aanwezigheid van de paardenstallen ben ik formeel. Ik plaatste deze inderdaad gezien ik meerdere dieren heb. Het betreffen schuilhokken opgericht in containervorm. Deze containers staan niet op een verharding doch op de blote grond. Ik koos voor containervorm omdat die makkelijk verplaatsbaar zijn, mochten er zich problemen mee voordoen. Ik plaatste ze vlak voor de winter. Deze hebben een lengte van 12m op 2.5m. Ik was niet in kennis dat dit niet mocht zeker omdat het geen vaste constructie betreft. Ik moet mijn dieren toch kunnen stallen, dit is mij wettelijk verplicht.

Omtrent de verharding met de daarop gestalde voorwerpen kan ik alleen stellen dat deze verharding reeds aanwezig was bij de aankoop van de eigendom, en dat ik dus onschuldige eigenaar ben.

Ik kreeg ondertussen ook een aanmaning van het departement Natuur en bos omtrent het feit dat er op 28/03/18 vastgesteld werd dat zagezegd op het perceel paarden zouden lopen, en dat dit niet zou mogen omdat het hier zou gaan om volgens hen: natuurgebied, biologisch zeer waardevol. Verder stellen ze dat er sporen zijn van begrazing in het bos.

Volgens mijn kadastrale gegevens die ik ontving bij de aankoop van mijn woning worden de percelen als volgt omschreven:

- *(woning)*
- *(weiland)*
- *weiland*
- *bouwland*

Ik vindt (sic) het frappant dat ik nu een inbreuk aangewreven krijg over het plaatsen van paarden in een bos, als de gegevens die ik kreeg bij de aankoop sprak over een weiland. Ik mag er toch vanuit gaan dat ik op weiland paarden mag plaatsen? Anders had ik deze eigendom nooit aangekocht. Verder staat er in een bijlage van de akte vermeld dat er volgens hun gegevens GEEN bos aanwezig is op mijn percelen. Ik snap dan ook niet waar departement natuur en bos zich op baseert. Toen ik hen met mijn gegevens confronteerde kreeg ik als antwoord: "het kadaster is verouderd". Op wat moet een mens zich dan nog baseren bij een aankoop?

Hun bijkomend probleem was dat er zich populieren bevonden op mijn percelen. Het betreft exemplaren van +/- 40j. Het kan toch moeilijk mij aangewreven worden dat deze er staan als ik pas een half jaar de woning kocht. De bomen staan er volgens hen onwettelijk, en ik moet de keuze maken. Ofwel de bomen ofwel de paarden. Voor mij is dit probleem eenvoudig, dan zal ik de bomen wel verwijderen.

Bijkomend wens ik nog te verklaren dat ik mij wendde tot de schepen van stedenbouw en ruimtelijke ordening van het gemeentebestuur Ik kaartte mijn probleem aan. Volgens hem moest ik gewoon afwachten, en tijd rekken. Er zou een RUP in aanmaak zijn die mijn probleem oplost. Dit volgens hem uiterlijk tegen eind volgend jaar.

Ik ben geen moeilijke mens. Als de bomen weg moeten, zullen ze weggaan. Ik wil er zelfs nieuwe planten. Ik vraag gewoon naar een menselijke behandeling van mijn situatie, ik kocht ter goeder

trouw deze eigendom in functie van mijn hobby als paardenliefhebber, en wordt nu aangepakt door ieder departement. Waarom nu net? Ik stel mij daar vragen bij. Ik zal het standpunt van het openbaar ministerie afwachten om hier verder daden in te stellen. Ik hoop toch minstens dat de op grond geplaatste containers mogen blijven staan. Deze kan ik niet missen”.

4. De eerste rechter verklaarde de beklagde schuldig aan de telastleggingen op grond van de volgende motieven:

“De vaststellingen in het dossier spreken voor zich.

De foto’s van de verbalisant laten er geen twijfel over bestaan dat er vergunningplichtige constructies werden opgericht. De beklagde beschikte niet over een stedenbouwkundige vergunning.

Het staat eveneens vast dat de grond gewoonlijk gebruikt werd voor de opslag van materieel en dat ook daar geen stedenbouwkundige vergunning voor was.

De beklagde kan ook niet gevolgd worden wanneer hij voorhoudt dat hij onwetende was en dat hij wettelijk verplicht was om stallen te bouwen voor zijn paarden. Daarmee spant hij de kar voor het paard. Niemand is verplicht tot het houden van paarden. Wanneer hij dat wel wil doen dan had de beklagde zich vooraf vrij eenvoudig kunnen informeren over de bestemmingsvoorschriften, hetzij via internet hetzij bij de gemeentelijke diensten. Hij had beter vooraf ook deskundig advies ingewonnen waarmee hij meteen zou geweest zijn op de wettelijke onmogelijkheid om op die plaats stallen te bouwen. Hij verkoos echter eerst de inbreuken te plegen om vervolgens zijn beklag te doen bij de lokale politieke overheid.

De telastleggingen zijn bewezen.”

5. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

De handelingen vermeld onder de telastlegging A zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.1°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen vermeld onder de telastleggingen B zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

6. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

7. De eerste rechter wees er terecht op dat de beklaagde het eigen belang boven dat van de gemeenschap bij de vrijwaring van natuur, bos en landschap heeft gesteld. Hij bracht reële natuurschade toe. Het perceel is volgens het gewestplan gelegen in natuurgebied. Op de biologische waarderingskaart was het bos ook aangeduid als biologisch zeer waardevol.

De beklaagde is 45 jaar. Hij is gehuwd en heeft een dochter. Als hobby traint hij wedstrijdpaarden.

Hij heeft een gunstig strafrechtelijk verleden waarbij hij enkel in 2002 werd veroordeeld wegens een verkeersinbreuk.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat een geldboete van 500 euro een gepaste straf is voor de beklaagde gezien deze absoluut noodzakelijk is om de beklaagde de ernst van de door hem gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hem te weerhouden van recidive.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagde te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagde om een deel van de geldboete met uitstel toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengen ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagde een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hem het ontoelaatbaar karakter van de door hem gepleegde feiten te doen inzien.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 31 december 2016 zodat de uitgesproken geldboete wordt verhoogd met 70 deciemmen.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is nodig om de beklaagde er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

8. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketpost hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). De eerste rechter veroordeelde de beklaagde terecht tot de vermelde bijdrage, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

9. Op 19 juli 2018 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke staat door de afbraak van de paardenstallen (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde, het verwijderen van het betonplateau en de opgeslagen materialen en materieel, en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, binnen een termijn van 6 maanden, en onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Op 25 mei 2018 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies.

De herstellvordering werd als volgt gemotiveerd:

"In onderhavig geval is het aangewezen het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen en dit om volgende redenen:

Natuurgebieden zijn principieel de meest kwetsbare gebieden en moeten vanuit die optiek zoveel als mogelijk beschermd worden. Iedere wederrechtelijke handeling die aan de essentie van het natuurgebied raakt, is stedenbouwkundig onaanvaardbaar.

De overtreder staat volgens algemene opzoeking op het internet bekend als eigenaar en trainer van wedstrijdpaarden; het gaat hier dus om meer dan het louter houden van een paard als vrijetijdsbesteding.

In casu werd bij een bestaande, zonevreemde woning een reeks paardenstallen geplaatst, bestaande uit 2 rijen stallen, overkoepeld door een afdak. De paarden kunnen ook grazen in het bos, wat een schending is van het natuurdecreet De stallen hebben een lengte van (bij benadering) 15m op een breedte van (bij benadering) 8m, zodat een oppervlakte van ongeveer 120m bijkomend werd ingenomen. Dit is een aanzienlijke uitbreiding van het ruimtebeslag en is dus geheel ongewenst.

Het feit dat deze stallen op zich nog aan het zicht worden onttrokken door de aanwezige afsluiting is terzake niet relevant. De afsluiting is als vrijgesteld werk aanwezig om de privacy van de bewoners mogelijk te maken en is geen aanzet tot of vrijgeleide voor het oprichten van diverse wederrechtelijke constructies. Het ruimtebeslag binnen natuurgebied moet zo beperkt mogelijk gehouden worden, zodat bijkomende constructies in geen geval toelaatbaar zijn.

Palend aan deze stallen werd in het aanwezige bos een ganse zone aangelegd en in gebruik genomen als stelplaats voor allerlei materialen zoals een paardentrailer, een aanhangwagen, diverse werktuigen, waterbassins, enz. Het geheel geeft een wanordelijke indruk en stoort visueel de omgeving. Deze zaken zijn op geen enkele wijze inpasbaar in de onmiddellijke omgeving. Het feitelijke gebruik van het terrein is dus zowel stedenbouwkundig-planologisch als feitelijk visueel storend in een voor de rest vrij gaaf natuurgebied. De inkleuring als natuurgebied is een bewuste keuze geweest ter bescherming van de aanpalende vallei en de aanwezig bossen.

De stallen werden zeer recent opgericht. Een andere herstelmaatregel dan de afbraak zou enkel deze ongewenste constructies laten bestaan.

Er wordt tevens gewezen op het feit dat dezelfde handhavende houding werd aangenomen voor overtredingen in de onmiddellijke omgeving, waarvoor tevens positief advies werd bekomen. Deze overtredingen werden ondertussen vrijwillig hersteld. Vanuit de optiek dat gelijkaardige overtredingen op een gelijkaardige wijze behandeld worden, dringt ook vanuit het gelijkheidsbeginsel de afbraak zich op.”

Er is voor de vermelde constructies geen proces-verbaal van vaststelling van herstel overeenkomstig artikel 6.3.6, § 1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De argumentatie van de beklaagde dat een nieuw gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) op komst zou zijn dat een regularisatieaanvraag mogelijk maakt, is geen reden om de beslissing over de herstellvordering (onbeperkt of op vaste datum) uit te stellen, noch om de herstellvordering af te wijzen.

Al in 2018 werd aan de beklaagde aangekondigd dat een RUP in opmaak zou zijn. Op heden is er nog steeds geen definitief RUP. Op 22 maart 2021 deelde de gemeente aan de beklaagde mee dat “een aangepast ontwerp van RUP momenteel in uitwerking is” en dat “de werkzaamheden nog enkele maanden in beslag zullen nemen”.

Bovendien is er, zelfs in het geval er een definitief RUP zou zijn, geen garantie dat de beklaagde een regularisatievergunning zou bekomen. Geen enkele wettelijke bepaling stelt dat de beoordeling van de herstellvordering afhankelijk moet of kan worden gesteld van de beslechting van een regularisatieaanvraag.

Tot slot blijkt uit de door de beklaagde voorgelegde stukken dat dit ontwerp van RUP focust op zonevreemde woningen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, hetgeen te onderscheiden is van het oprichten van paardenstallen of het gewoonlijk gebruiken van een terrein voor de opslag van materialen, hetgeen eveneens geen zekerheid biedt voor een gunstige afloop van een eventuele regularisatieaanvraag.

Het is dan ook niet noodzakelijk voor de beoordeling van de herstelvordering om een bijkomende onderzoeksdaad te bevelen waarbij *“de gemeente gevraagd wordt om het voorlopig grafisch plan en de voorlopige stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘zonevreemde woningen in kwetsbaar gebied’ mee te delen”*.

De mogelijke tussenkomst van een RUP maakt de huidige herstelvordering niet kennelijk onredelijk.

De strijdigheid van de inbreuken met de goede ruimtelijke ordening werd concreet en voldoende gemotiveerd in de herstelvordering. De herstelvordering is niet gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die onredelijk is en leidt er niet toe dat een herstel zou worden opgelegd dat onevenredige lasten voor de beklaagden tot gevolg zou hebben.

De hersteleisende overheid toont aan dat de gevolgen van het misdrijf dermate drastisch en ingrijpend zijn voor de goede plaatselijke ordening, dat enkel het herstel in de oorspronkelijke toestand als herstelmaatregel mogelijk en passend is. Het betalen van een meerwaarde herstelt de gevolgen van de misdrijven niet op een wijze die kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

De door de stedenbouwkundig inspecteur wettig gevorderde herstelmaatregelen zijn nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelde om nu effectief zelf tot herstel over te (laten) gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

Gelet op het talmen van de beklaagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De beklaagde krijgt een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken. Een onvoldoende hoog maximum zou door de beklagde in deze zaak trouwens als een verkapte meerwaarde kunnen worden aangezien en uiteindelijk het voortbestaan van de onwettige toestand in de hand werken.

De lange tijd sedert dewelke de beklagde reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de gezien de aard en omvang van de werken voldoende ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna hij pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Tot slot machtigt het hof overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het vonnis van 17 december 2019 definitief is voor wat betreft de schuld van de beklagde aan de telastleggingen A en B en voor wat betreft het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

PAGE 01-00002210041-0014-0016-01-01-4

Kosten eerste aanleg: **€ 282,60**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 39,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht HB bekl.: € 35,00
Dagv. bekl.: € 27,70

€ 107,70

+ 10 %: € 10,77

Totaal: € 118,47

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, en in openbare rechtszitting van **25 juni 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

